DE

EPHALOPATHIA SYPHILITICA.

DISSERTATIO
INAUGURALIS MEDICA

QUAM

CONSENSU ET AUCTORITATE

ATIOSI MEDICORUM ORDINIS

IN

LMA LITERARUM UNIVERSITATE VIADRINA

AD SUMMOS

IN MEDICINA ET CHIRURGIA HONORES

RITE CAPESSENDOS

DIE XII. M. DEC. A. MDCCCLXIII

H. L. Q. C.

PUBLICE DEFENDET

AUCTOR

GEORGIUS PADIERA,

SILESIUS.

PARTES ADVERSARIORUM AGENT:

J. FLORIAN, MED. ET CHIR. DR.

O. WAUER, MED. ET CHIR. DR. ET MED. PRACT.

VRATISLAVIAE.

TYPIS OFFICINAE A. NEUMANNI.

VIRO

ILLUSTRISSIMO, AMPLISSIMO, CELEBERRIMO

H. LEBERT,

ET CHIR. DR., UNIVERS. VIADR. VRATISL. PROF. P. O. ET
. MED. MODERAT. PROF. HONOR. ACAD. LAUSANN., EQUIT.
)R. LEGION. ET ORDIN. WAS., LAUREAT. ACAD. LITTER.
MEDIC. PARIS, HONOR. C. RECRPT. IN SOCIET. ACADEM.
KELL, IT. IN SOCIET. MED. CHIR. PAG. TIGURI, IT. IN SOCIET.
ANGL. PARIS, COC. HON. SOCIET. CHIR. PAR., IT. SOC.
. GENEV., SOD. ACAD. HOLMIENS. ET FERRAR., SOC. SOC.
IC. HERBIPOL., LIPSIENS., DRESDEN, DUBLIN, HAFNIENS.,
SANNENS., NEOCOMENS., TURICENS., S. GERMAN. SOC. MED.
SIC. PARIS., S. SOCIET. PARIS., ANATOM., BIOLOGIC., CHI
G., MED. SUPTIL. OBSERVAT., S. PHYS. SOC. HELVET., NEO
ENS., LAUSANNENS. TURICENS., BERNENS., S. SOCIET. ME
ULAT. PARIS. ET LYONNENS. ET SOC. SILES. PR. CUL.
R., S. GERM. MED. SOC. LITER. VIR. NUIT. TRACTAND C.

NEC NON

VIRO HUMANISSIMO

DR. MED. SCHWAND

AVUNCULO BENEVOLENTISSIMO

EGREGIE DE SE MERITO.

HASCE

STUDIORUM PRIMITIAS

PIO GRATOQUE ANIMO

D. D. D.

AUCTOR

Vita.

Natus sum Georgius, Wenzeslavius, Henricus Padiera die XXVIII. mensis Septembris anno XXXVII. h. s. in Silesiae superioris oppido, cui nomen est Lublinitz, patre Henrico matre Maria e gente Schwandt, quos ambos morte mihi ereptos jam diu valde lugeo. Fidei addictus sum catholicae.

Primis litterarum elementis domi imbutus Gymnasium adii Bregense, directore Matthisson, quod quum per annos septem frequentassem Gymnasium Leobschuecziense frequentavi, quod adhuc directore Kruhl viro illustrissimo mihique semper venerando floret.

Testimonio maturitatis ornatus anno h. s. LIX hanc almam petii litterarum Universitatem Viadrinam et ab III. Friedlieb, illo tempore fasces tenente academicos, numero civium academicorum adscriptus apud III Betschler, tunc gratiosi Medicorum Ordinis Decanum maxime spectabilem rite nomen dedi.

Per quadriennium disserentes audivi viros illustrissimos celeberrimos, experientissimos:

Barkow, Betschler, Braniss, Burchard, Cohn, Foerster, Frankenheim, Freund, Goeppert, Grosser, Grube, Haeser, Heidenhain, Lebert, Lewald, Loewig, Lothar, Meyer, Middeldorpf, Neumann, Roemer.

In exercitationibus anatomicis III. Barkow, in exercita-tionibus microscopicis III. Heidenhain, in clinico et policlinico obstetricio III. Betschler, in clinico et policlinico chirurgico ophthalmiatrico III. Middeldorpf duces mihi fuerunt benevolen-tissimi atque excellentissimi.

In exercitationibus clinicis ac policlinicis benignissime m adjuverunt Exp. D. DDr. Carow, Dietrich, Dittmar, M. Freund W. Freund, Jaensch, Rademacher, Reinhard, Reichelt, Ressel Sommerbrodt, Stark.

Quibus omnibus viris summe venerandis optime de me meritis gratias ago semperque habebo quam maximas.

Tentaminibus vero et physico et medico, nec non examine rigoroso superatis, spero fore, ut dissertatione thesibusque pa-lam defensis summi in medicina et chirurgia honores in me conferantur.

De luis venereae origine ac progressu.

yphilin ex universis causis epidemicis orta et tempestate adversa, nimio solis ardore, fluminibus super pas effusis, belli miseria, inopia et fame praecipue Italia circiter anno nonagesimo tertio vel quarto eculi quarti decimi excultam esse, antiquissimis temporibus putabatur.

Nonulli medici docti, qui e scriptis vetustiorum edicorum Arabicorum leprae descriptiones cognitas abebant, qualis a seculo duodecimo usque ad quartum decimum apparuisset, existimabant, luem veneream ngularem tantum speciem veteris leprae esse eamque omparabant cum variis leprae formis, velut cum forica, bothore, saphati, tusio medicorum Arabicorum.

Paracelsus vero dicit, morbum venereum esse conunctionem leprae cum cambucca, quam ulcus genitaum immundum habuerit. — Itaque usque ad medium eculi sexti decimi sententiae de ea re tantum erant iversae, utrum lues venerea morbus quidam novus n tantum lepra quaedam mutata esset. Alii vero, elut Astruc, van Swieten, Gritannerus, Bosquillon, ribertus diligenter defende bant sententiam ab Ovieone, sacerdote Hispanico, in medio positam, ex qua yphilis a militibus, qui cum Columbo iter novas terras nvestigandi causa susceperant et Cordova duce Neaolim redierant, ex America in Italiam importata est. Ianc vero sententiam Sanchezius, Henslerus, Thienius tudiosissime dilingentissime que confutaverunt. Gruerus et Sprengelius syphili a Mauris Judaeisque ex

Hispania expulsis in Italiam importatam esse ce bant, quae autem sententia haud dubie falsa est, p terea quod pestilentia Maurica, quae anno 1493 Ro viginti fere milia hominum consumpsit, typhus p lens fuit, qui a miseris et corruptis exsulibus o nem habuit et per Italiam et Franco-Galliam la serpsit. Schaufussius dicit, morbum Gallicum ex I dostane prodiisse, quae sententia confirmatione a mentis munita aeque caret atque illa Sydenhamii, qua haec lues ab Afris ex Africa in Americam in ducta est. Van Helmontius autem existimat, sy e malleo humido et farciminoso acuto equorum or esse eumque secutus est Ricordius, qui ejus futi ac vanam sententiam recentissimo tempore defen Choulant denique Struvius, Dieterichus ad vete illam sententiam redierunt, quum per unum seculum syphilis origine certatum esset, et putaverunt, eam hil esse aliud nisi speciem quandam veteris leprae quod recentissimo tempore Simonius quoque ex a logia symptomatum argumentis confirmare conatus Qua in re praecipue nixus est in sententia multo medii aevi medicorum, velut Michaelis Scoti, Gordo Gilberti Anglici, Gaddesdenii, qui condylomata rhagades genitalium anique e coitu cum muliere fo sive leprosa orta leprae praenuntia habuerunt et c firmarunt, ichthyosim syphiliticam, lepram syphiliti rhypiam, ecthyma, gummata, ozaenam, alias tubercu sas, condylomatosas pustulosasque luis venereae er tiones simillimas esse formis leprae plane analog omnesque cutis morbos, velut scherlievo siv. framb siam Illyricam, falcadine (in Tyroli admeridiem v genti), radesyge siv. lepram Norvegicam, sibbens, ja pians, mal de chicot, mal rouge de Cayenne, morb dithmarsicum in Holsatia originem habere syphilitic cum symptomatibus ex parte leprosis conjunct Praeterea nititur in sententia, ex qua syphilis et le a parentibus ad liberos transeunt et utraque per i gros annos dyscrasia in corpore latent aut interd cachexia tantum universalis sine symptomatibus sp ficis apparent et hydrargyrum jameo tempore, primum lues venerea erupit, remedium contra eam p sentissimum cognitum est et, a Theodoricho, Arno de Villanova, Guidone de Chauliac ad lepram san

n adhibitum prosperrime cessit. Quamquam Simo-
is ex his omnibus argumentis optimo jure conje-
at, syphili non esse morbum spontaneum temporis
entioris, tamen rationem, quam syphilis habet ad
ram, false explicat.

Ulcera, condylomata, rhagades, jam imperatorum
manorum tempore creberrima, reque; ut Simonius
cit, quasi localis leprae species eo tempore tam
ge lateque diffusae, sine dubio nihil erant aliud
i symptomata, quae nunc syphilitica primaria dicun-
. Si igitur illa vetus lepra, quae haud dubie magna
parte syphiliticam habuit originem, simillima est
strae syphili secundariae et si antiquissima aetate
ectiones primariae syphiliticae genitalium et locorum
jacentium tam crebrae sunt, certe simplicius est,
ectiones syphiliticas primarias referre ad lepram,
am ex libidine leprae transformationem non demon-
atam et inexplicabilem in morbo gallico, qui dici-
r, probare i. e affectiones syphiliticas primarias
ecies locales lepraeque consequentias explicare.

Veteres ulcus venereum causam morborum cutis
philiticorum non cognoverunt, sed potius syphilin
ffusam morbum aliunde non pendentem sed a se ori-
tem habuerunt. Adde quod jam nonnulli medii aevi
riptores genitalium affectiones praenuntias leprae coi-
mque impurum ejus causam designaverunt et plures
em veneream in lepram transire dixerunt. Huc quo-
e accedit, quod in lepra apparenda ossium mala,
lli ulcera, nasi exstinctio, alopecia apparuerunt. Quae
um ita sint, verisimilius est, lepram veterum aeque
radesyge et falcadine plerumque ad syphilin secun-
riam pertinuisse et hanc obrem syphilin jam anti-
issimis temporibus notam fuisse lepraeque mutatio-
m in syphilin neque necessariam esse defendi posse.
ter omnes enim constat, moribus medii aevi corrup-
ssimis virus syphiliticum magis magisque gravitate
valuisse et Franco-Gallorum expeditione Neapolim
cta anno 1494 luem jam diu diffusam vehementissime
lerrimeque apparuisse. Sed haec vis celeriter delens
orbi Gallici vix primos decem annos perdurabat; nam
aulo post initium seculi decimi sexti vis luis laxata
debatur, cutis eruptionibus aridioribus minusque do-
rosis, gravibus ulceribus rarioribus factis, ossium au-

tem doloribus et tophi auctis, prout hydrargyri cu
tiones, plerumque neque sufficientes neque satis ap
crebiiores fiebant. Neque Heinius syphilin nov
sed eum habet morbum, qui usque ad antiquiss
tempora persequendus sub finem seculi decimi qu
maximum adeptus erat modum. Praeterea ratio
morbi syphilitici auctam convenire cum syphili vacc
aucta et positam esse in syphilis consociatione c
contagio novo, quod sit gangraena nosocomialis, c
set. Ex ejus igitur senteutia haec morbi forma
quae syphili tam gravem tribuit vim, qualem antea n
habuit. Sed hoc modo solum non explicatur, quomo
hoc malum rursus acutum a foco Neapolitano exi
tamque celeriter longe lateque diffusum sit. Ad h
euim rem explanandam opus erat morbi genio quod
singulari, quem Heinius diphtericum dicit cujusque
xio singularis tantum gangraena nosocomialis est. H
quoque accedit, quod morbus brevi tempore remis
est, id quod ab arbitris expressis verbis animadve
tur, quae remissio Heinio auctore, magnum extern
occasionis momentum est, quo remoto syphilis len
facta est. Attamen Heinius ipse concedit, ut haec se
tentia hypothesis tantum sit et, quamquam ingenu
est, tamen usque ad hunc diem omni confirmatio
argumentis munita earet. Quaenam igitur causa syp
lis gravitatis sub finem seculi decimi quinti fuerit, utr
ejus consociatio cum gangraena nosocomiali aut c
malleo humido et farciminoso, an vis quaedam epi
mica vel endemica aut conditiones sociales causae f
rint, nondnm dijudicari potest.

Viri demum recentissimi temporis, maximis p
gressibus in anatomia pathologica et observationi
experimentisque diligenter factis, quaestiones acurat
simas microscopicas instituerunt et hoc modo iis co
tigit, ut hanc doetrinam per tam longum tempus
scuram ex ignorantiae tenebris ad lucem perducer
et sapientbus remediis adhibitis hanc luem olim h
minibus tam perniciosam magnopere deminuerent
frangerent.

Anatomia pathologica.

Cerebri substantia magis excellit magna firmitate ıam singulari compaginis mutatione. Dura mater, eriostum ossiumque cutis externa cranii densata sunt. aud raro hyperaemia quoque arachnoideae piaeque ıatris invenitur et dura mater cum cerebri membranis ıollibus cerebroque ipso confunditur. Majores mino- esque cerebri arteriae saepe instar atheromatis dege- eratae inveniuntur, quae per se haemorrhagiam, al- um astrictam itaque atrophiam partis cerebri adja- entis adduxerunt.

Omnium formationum syphiliticarum novarum ravissima est gumma, quod non e formatione nova enues cellas habente velut tuberculum, sed e novellis lementis compagini cellarum similibus constat et hanc b rem, Virchowio auctore, sarcomati se adjungit. ummata autem solida, compacta, vasis nudata, hel- ina sunt et e compagine satis densa et elastica con- tant, in qua inter massam interjectam et tenuiter ranosam multitudo quaedam corporum subrotundorum ıvenitur, quae haud dubie neque cellae neque colla- um grana sunt neque raro primas lineas irregulares raebent. In eorum parte interiore mollicula et tenuia rana sunt, quae vix 1200 millim. diam. superant. Iaec autem gummata syphilitica inde a matre dura aepe excoluntur et inde in ceteras cerebri cutes pro- edunt. Raro vero gummatum formatio superficie ex- erna durae matris et cranii ossium se continet. Nam enetrant quoque usque in cerebri substantiam et xcitant rationes leviter diffusas inflammabiles, sicut achymeningitis interna et profundius serpens encepha- itis sunt. Praeterea gummata in cerebro ipso for- nata inventa sunt ab ill. Leberto et Virchowio, quo este ependyma vegetationibus suspiciosis tectum, Faurês, gaz. med. de Toulouse 1853) mutationes ner- vorum cerebri syphiliticae, degeneratio pinguis neuro- gliae apud infantes syphili hereditaria affectos, foci nollientes in cerebro et usque ad hunc diem specta- ione hemisphaerium cerebri sinistrum aut dextrum nollitum, cerebellum in sinistro et dextro corpore striato, thalamus opticus, corpus callosum et fornix in

utroque cerebri crure, in dextro crure, et ponte V roli, abscessus et sclerosata cerebri ex affectionil cranii et meningis orta inventa sunt.

Symptomatologia.

Nervorum symptomata plerumque symptoma posteriora corporis in universum aegroscentis v syphilitico apparent. Prodromata cerebri affecti pra cipue vehemens et noctu exacerbescens cerebri dol et vertigo et oculorum turbatio constituta sunt. Pra ter aciei oculorum debilitationem saepissime aut a symptomata cerebri aut in iis iritis observata est n que tamen auderi potest, quin iritis affectio praenun statuatur. Complexus vero symptomatum varius e prout prodromata adsunt aut desunt. Interdum pr droma primum repentinus impetus animi alienati e qui unam aut plures horas durat; postea vero aegr tus, quodam torpore et languore exceptis, brevius a longius tempus bene valere potest. Deinde fortass impetus repetuntur aut perturbationes sensuum pec liares aut torpores apparent. Saepius vero impet vertigine se continet, quae, si impetus repetiti int cesserint, cum torporibus conjuncta apparet. Al etiam ratio, qua cerebri malum inexspectatum cogn scitur, est, quum subito torpores apparent. Aegrot enim exempli causa dimidia parte debilitatus expe giscitur, quamquam integer cubitum iisse videbatu Sed fere fit, ut interea turbationes nervosae lente e colantur. Aegrotus, postquam per longius temp vertiginem, languorem, melancholiam syphiliticam, d lores nocturnos passus est et his in rebus palluit languit, formicarum reptatu, algore, languore unius v plurium membrorum corripitur et denique debilitatu Interdum etiam turbationes nervosae initio natura manifeste intermittentem habent, quae per tempor spatium aliquod interjectum plane iis caret; poste demum turbationes fiunt continuae. Torpores aute ad postremum prodeunt e cerebri malo syphilitic neque quidquam interest, utrum nervorum commotiu culae celeriter an lente excultae sint.

Hemiplegia frequentissima est, rarior paraplegia. esica urinaria et intestinum plerumque earum rerum articipia sunt. Raro tantum torpor singulari membro at altero faciei dimidio se continet. Interdum etiam orpor non integer est, sed anaesthesia eodemque temore interdum hyperaesthesia, quae quidem rarior sed ravissima esse potest. Contractura extremitatis paraticae exculta est aliquoties in speciebus adhuc littes notis. Animi quoque dissolutio haud raro oritur, uae autem plerumque magnum modum non adipiscir, sed fere semper ex utilitate neglecta, dormiendi more, laboris taedio cognoscitur. Sed accidit quoue, ut aegrotus plane stupidus fiat. Faciei nervi raecipue ocularium musculorum et palpebrarum in yphili valde ad torporem inclinare videntur. Praeerea memoratu dignum est, ptosim et torporem sinulorum musculorum ocularium adesse et praeterire osse, aliis indiciis cerebri mali non excultis. Symptoata igitur nervorum e mutatione syphilitica compainum vicinarum prodeuntia plerumque symptomata ressionis sunt et sequuntur nervorum fines, qui preuntur. Congestiones fere nunquam antecedunt sed iu latentes evanescunt et perse pressione aut incitaione affectionum inflammabilium mortem adducere ossunt.

Aetiologia.

Quale sit virus syphiliticum et quam rationem abeat ad hominis organismum demonstrabitur.

Virus syphiliticum in corpus receptum certa quaam aetate non finitur, quamquam haud dubie juveilis et media vitae aetas saepissime contagio vexatur. Sed jam foetum in utero, parvulum lactentem aeque c senem virus syphiliticum attingit. Sigmundus quatuor affert exempla syphilis ossium et cartilagonum, ujus origo ad procreationem tantum a parentibus syhiliticis factam reduci potest. Itemque Balfour, Luszinsky, Mandon, Doyon, Eichmannus, ill. Lebert, Sionius, de Baerensprung sentiunt, luem veneream esse ereditariam, si parentes vel eorum alter conceptionis empore syphili secundaria affecti sint, quae jam inter rimos menses erumpat. Cullerier vero false dicit,

syphilin a matre tantum ad infantem transire. Fa quoque Diday sentit contendens, a marito syphilit qui cum gravida concumbat, per se in foetum syph transfundi itemque lacte parvulo lactenti eam in posse. Multis vero experimentis observationibusqu Boeckio, Wallero, Sigmundo, ill. Leberto, Vienn factis, inventum est, syphili vaccinatione transla esse, cujus rei exempla prima usque ad tempus marum insitionum variolarum pertinent. (Meseley 18 Monteggio 1814, Marcolini 1824.) Syphili secun riam contagiosam esse, in Germania primus Walle dixit eumque Wallace, Vidalius, Sigmundus, Johns Sucharek, Gibertus secuti sunt, qui eam sententi experimentis factis exemplisque allatis demonstraveru De Baerensprung vero, Cullerier, de Meric cum cordii disciplina sentiebant, quae syphili secundari contagiosam esse negabat, syphili vero hereditari contagiosam sed syphilis primariae quandam speci esse probabat. Sed, utut res se habent, nunc concesso et probato haberi potest illa Walleri sent tia, ex qua symptomata syphilis secundaria contagi sunt imprimisque „plaques museuses."

Praedispositio autem contagii non ex infirmit aut robore corporis pendere videtur, propterea qu contagium corpora infirma non tungit, robusta v vehementer eo inficiuntur. Sed haud dubie animi petus in coitu, sordes, vita dissoluta et praecipue tandi aviditas contagium adjuvant. In locis calidi bus syphilis in universum lenior est, praecipue qu attinet ad indigenas, quamquam etiam saepe gravissi esse potest. Nervi morbo affecti affectionis conse tivae syphilis sunt. Quae ubi eodem tempore post ulcus ipsum apparent, agitur simplex congruen affectionum. Sed fere semper tum demum appare quum syphilis varia stadia percurrit. Longissim tempus latere potest, Ricordio teste fere quadragi annos. Cerebri syphilis adjuvatur mentis conturbatio curis domesticis maerore amatorio, intemperantia coitu propter congestiones in nervovum system centrali coitu effectas. Repentina quoque temperat nis mutatio, longum molestumque iter, contusion sanguinis et succi jacturae, quae corporis infirn tatem adducunt, causae occasionis haberi possu

rbationes nervosae in omnibus syphilis secundariae riodis excoli possunt et plerumuqe e mutationibus rporeis nervorum systematis pendent. Illa vero urosata syphilitica, quae sine mutatione anatoca significanda constant, neurosata diathesis hari possunt. Intelligentiae neurosata propius accent ad monomaniam (syphilophobiam). Syphiliticae uralgiae creberrimae varietates sunt trigemini, gaslgia, ichias, quae plerumque se manifestant sub em periodi secundariae; quum vero post eam appaat, tum fere semper mutationem organicam significnt. Anaesthesia significatio separata nervosa diathe-s syphiliticae apparere non videtur et torpor apparatuum sensuum rarissime tantum apparet sine ulla rbatione anatomica, quae demonstrari potest. Conlsiones universae epilepsiam simulantes repetuntur ipetibus, e vertegine prodeuntibus. Congestiones iiversaee ecclampsiam simulantes rarae apparent apud fantes syphili congenitali affectos; quod vero attinet l tetanum vel syphiliticam catalepsiam argumenta sunt.

Paralysis generalis, cujus aetiologia nondum satis ognita est, saepe cum atrophia conjuncta apparet; rpores singularum partium fere semper paraplegiae l paralysis uno membro aut nervorum trunco sinilari se continens. Nervorum mala sine dissolutione l chlorosim syphiliticam pertinere videntur. In periodo ichexiae, syphilis ultima, tales affectiones rarae sunt, guntur potius dissolutiones. Mutationes corporeae, uas syphilis in nervorum systemate efficit, aut simlices circulationis turbationes aut inflammationes et utationes solventes (meningitis encephalitis, retinitis) ut formationes plasticae in mediis compaginibus sunt, uae pressione efficaces sunt. Indunationes, gummata, xsudata in occuli membranis). Res inflammatoriae solventes plerumque sedem habent in iis partibus entrorum nervorum, quae vasis uberiores sunt. Cebri haemorrhagia syphilitica, quae a nonnullis autobus probatur, nondum argumentis firmata est; forasse commutationes cum affectibus inflammatoriis solentibusque intercedunt.

Diagnosis.

Ut facile vera morbi syphilitici natura nervo systematis cognosci potest, si aegrotus jam prius tus et curatus erat, ita difficile est vel etiam n pacto fieri potest, si omnis anamnesis deest aut quod saepe fit, ab aegroto falsa indicia afferun morbum systematis nervorum syphiliticum recte noscere eumque ab aliis simillimis morbis disecern Maximi in hoc morbo cognoscendo momenti sunt mores glandularum lymphaticarum, qui in syphili cundaria semper apparent et semel exculti nunq plane evanescunt, sed per totam vitam syphilis i cia manent. Glandulae cubitales ad interiorem hu planitiem sitae, super condylum Internum rationis c dyloideae, porro glandulae inter flexores et extens in fovea axillari, in regione occipitali ad posterio marginem musc. sternocleidomastoidei et in regi cervicali itemque glandulae super musc. masset er infra arcum zygomaticum in musculo genioglosso gentissime cognoscendae sunt. Animadvertendum q que est, tales tumores in partibus membrorum ex mis non inveniri. Praeterea magni est momenti, q hic glandularum tumor, inflammationibus acutis apparentibus, apparet et abit initio morbi — ind contagio — intra primas sex vel octo heb domades veniri potest. Irritationes non syphiliticae nunqu glandularum tumorem tam late diffusum efficiunt, carcinomate quidem glandulae lymph. proxime cum c pagine correpta conjunctae et paulatim vicinae quo morbo corripiuntur, sed nunquam glandulae long remotae in continuo ordine tumescunt. Tubercul et scrophulosis itemque malleus humidus chronic quod attinet ad glandulas, syphili fere simillima s Diligens cognitio loci primum morbo correpti, appa tus glandularum proxime adjacentis, tum omnium gl dularum lymph. et conjunctio horum rerum cum st alio organorum et systematum in singulis specie cognitioni, re vera saepe difficiti, subvenient, Pr tereu in tuberc. scroph. et anaemia latiores amplio duriores simulque longius durantes tumores gland rum lymph. apparent, quum aegroti talibus mo

ecti, syphilitici fiunt. In mercurialismo quoque tu-
res glandularum lymph. in collo proveniunt, qui
:em e stomatitide angina prodeunt. Inter neurosata
tem syphilitica et ea, quae originem mercurialem ha-
nt, hoc maxime interest, quod in mercurialismo neu-
satibus nota magis congrua erethismi et tremoris im-
essa est. Inter prodromata nervosa luis venereae et
rcurialismi dolores rheumatici sibi similes sunt prop-
ea quod lecti calore augentur, quam ob rem huic
nihil est tribuendum. In syphili vero vertigo in-
sionis symptoma rara est, in mercurialismo autem
aematura, crebra, vehemens.
Vehemens pertubatio et terror aegroti mercurialis,
aecordii angustiae, musculorum tremor in affectibus
parens celeriterque auctus, vocis defectio, quae res
n sub initium mercurialismi incipiunt, in syphili rara
ntum magisque fortuita sunt. Mercurius porro neque
flammationes ossium cranii et vertebrarum neque
cera in iis aut in dura matre profert. Torpores
rvi oculomotorii, abducentis, facialis, qui in syphili
lative frequentes sunt, desunt in aegrotis mercuria-
us; id quod maximi est momenti, quod attinet ad
agnosim. Itemque deest torpor vesicae urinariae.
iis speciebus, ubi paralysis syphilitica pressione
ut inflammatione oritur, musculi contrahendi faculta-
m electricam amittunt, id quod in torporibus mer-
urialibus nondum observatum est. Epilepsia chro-
ca e syphili orta inter omnes convulsiones frequen-
ssima est; e mercurialismo autem praeter tremorem
oreae similes convulsiones prodeunt. In stadio con-
mato syphilis multis modis mutatur, dum mercuria-
smus per annos eandem retinet naturam. Cranii
ala in apoplexiae formis apparentia aegrotorum sy-
hiliticorum plerumque foci encephalitici sunt neque
x exostosatibus syphiliticis interioris cranii superfi-
ei pendent. Talis encephalitis acutissima, quae ut
is quaedam hemiplegiae conscientia amissa existit,
nte annum quadragesimum quintum tantum et qui-
em raro apparet, multo magis enim provectioris aeta-
s est. In aegrotis vero syphiliticis interdum jam in-
r vicesimum et trigesimum aetatis annum apparet.
– Gjör triginta affert paralysium species, quae e sy-
hili nervorum systematis ortae erant et ubi quater

decies paralysis ante annum trigesimum quintum paruit, undecies inter annum trigesimum quintum quadragesimum et semel tantum post annum quadragesimum quintum. De Graefe unam observavit paralysis syphiliticae speciem in infante duos annos (Archiv f. Ophthalmologie Bd. I.) In triginta cranii morbo syphilitico affectis Engelstedt*) inv aetatis rationes has: Octies decies paralysis appa inter annum vicesimum secundum et trigesimum q tum; undecies inter annum trigesimum et semel tum post annum quadragesimum quintum. Ubi e phalitis e formationibus novis syphiliticis oritur, sy tomata saepius quoque acuta sunt sequunturque plexiae impetus, sed fere semper longius gravius malum in loco aliquo capitis fixo antecessit. Sae sine etiam encephalitis malum sensim apparens perhebdomades vel etiam menses productum abit tum difficillime tantum discerni potest a nonnullis cis inflammatoriis in interiore cranii superficie, cum puris collectionibus capsula circumdatis cir ossium locas cariosos vel necroticos conjuncti s Quibus ossium malis, quum acutius abeunt fere s per dolores multo graviores, interdum intolerabi fixi noctuque exacerbescentes adhaerent comites. Q autem attinet ad locum dictum externam senti p sionem; praeterea tumores quoque periostici in externis capitis locis inveniuntur. Quum vero i ex ossium inflammatione exeuntes rationes in basi dem habent, tumores in basi cranii apparere possu Hemiplegia in talibus ossium malis raro tam vehem et perfecta est quam mala e foci morbis in cere substantia orta iique morbi, cranii ossium et cere membranorum id quod re vera maximi est momenti sa maximis mutationibus subjecti sunt saepissimeque symptomatibus gravissimis continua hydrargyri jodi curatione celeriter et in longum tempus convalesc possunt. Conditiones epilepticae e causa syphilit ortae haud rarae, sed difficile dijudicandae sunt. Ex tere autem possunt sine causis manifestis aut in 1

---

*) Engelstedt: Konstitutionel syphilis. Cliniske Undersoe ser Kjoebenhaon. C. A.

›nibus gravibus anatomicis mutationesque, quae post ortem inveniuntur, maxime variae esse neque cog-›sci possunt. Ad discernendas autem convulsiones ›mmunes e causa syphilitica ortas ac epilepsia va-›nt rationes hae: 1) breviante capitis dolores adsunt; primus impetus post pubertatem et postero etiam ›mpore apparere solet; 3) causae usitatae epilepsiae ›sunt; 4) celeris et definiti va curatio sequitur rectam ›actationem specificam.

Capitis dolores chronici (cephalea syphilitica) fere ›mper non symptomata neuralgica, sed indicia sunt ›ssium re vera morbo correptorum, praacipue quum ›lores noctu augentur locusque externus sensibilis est. ›trophia particularis, ossium formationes novae et ›anae, concretio angusta et cum densatione conjuncta ›urae matris cum ossibus et arachnoidea, quibus rebus dolores continentur, facile omittuntur. Neque spe-›ficiosius gummata apparent in cerebro, quae condi-›ones epilepticae, paralyses, contracturae, delirium se-›uuntur. Singuli nervorum trunci morbo correpti in ›rbationibus angustis, facillime cognosci possunt quum, ›ullis solidis cerebralibus, velut vertigine, hemiplegia, ›pilepsia apparentibus, torporis symptomata plane fixa ›uncorum nervorum adjacentium excoluntur.

Remakius dicit, formas cerebri syphiliticas morbo ›orrepti tamquam paraplegias in crucis formam vergen-›s, torporem mobilitatis in una, sensibilitatis in altera ›arte et atrophiam singulorum musculorum, qui juncti ›t copulati sint, facile cognosci. Naturam syphiliticam ›uoque habent paralyses particulares in singulis mem-›ris cum doloribus in singulis nervorum truncis, ossium ›oloribus, atrophia conjunctae; porro exempli causa ›olores in crucisformam vergentes in femore unius et ›n crure alterius lateris adsunt.

Quibus omnibus dictis, intelligi potest, cautissime ›antum diagnosin veram cerebri syphiliis plerumque ›tatui posse eamque, ut paucis verbis dicam, imprimis ›rioribus diathesis syphiliticae symptomatibus aut iis, ›quae eodem tempore, iisque, quae aetate talibus tur-›bationtbus nervosis non idonea appareant, porro ino-›pia momentorum aetiologicorum, quae cum nervorum ›nalis conveniant, et quavis alia causa contineri. Prae-›ique vero diagnosis vera cerebri syphiliis explicatione

successiva variorum multipliciumque nervorum symp
matum, quae malo plane singularem faciem tribua
et affectionibus ad therapiam specificam pertinenti
continetur.

Propnosis.

Quod attinet ad hujus morbi prognosin, mag
adhibenda est cautio. Ricordii autem sententia, ex q
nemo syphili constitutionali convalescit, absurda hab
potest. Confirmandum potius est, syphili matura
recte et constanter curatam plane sanari posse. Su
quidem aegroti, qui optimo duce sanationi obstina
resistnnt, id quod autem raro tantum fit. Progno
eo minus secunda esse potest, quo diutius syphilis
corpore, curatione idonea non adhibita, fuit. Quo m
gis orgauismus aliis morbi seminibus; quae ad nut
endum pertinent, aut morbis, qui jam adsunt, affect
est, aut syphili abeunte aliis de causis ejusmodi mo
bis corripitur, eo diutius et obstinatius morbns ab
Formae inflammatoriae, quae acute abeunt, maxim
adversariae sunt exitusqne mortifer multo crebri
quam in aliis cerebri syphilis formis est. Steenbergiu
observationibus iu clinicis de cerebri syphili facti
tabellam composuit hanc: ab initio i. e. inde ab e
tempore, quo aegrotus curationi se subjecit, nsque a
mortem intercesserunt apud duos aegrotos 2 aut 3 die
aput duos 10 aut 20 dies: apud septem 1 aut 3 mer
ses; apud septem alios 4 aut 11 menses; apud oct
aegrotos 1 aut 4 anni; apud unum plus sex annis.

Sanationem fere semper recidiva sequuntur, qua
tum tantum incepit, quum omnia, quue syphili prolat
apparuerunt, cesserunt et termino adhuc definiendo in
terjecto, non amplius apparent. Glandularum vero in
filtrationes et exostoses nunquam cessunt. Quamdi
observandi tempus duret, pendet e morbi modo, am
plitudine, longinquitate, curatione adhibita ejusqu
eventu, benique e constitutione et naturae contagioni
bus, quibus aegrotus assuevit. Quo vehementiores
longinquiores amplioresque morbisformae fuerunt, qu
multiplicior curatio, quo adversiores corporis vitaequ
rationes fuerunt, eo diutius observandi tempus diffe
rendum est. Saepissime morbi syphilitici recidiva

perent 1) apud homines scrophulosos et tuberculo-
s, in anaemia, febris intermittentis cachexia, scorbuto;
in hominibus natu minimis et maximis; 3) anni tem-
ribus frigidis et humidis itemque in ejusmodi locis
in repentino transitu e domiciliis siccis, calidis, sole
llustratis in contraria; 4) quum consilia diaetetica
simplex sobriaque vitae ratio perpetuo plane negli-
ntur; 5) quum curationes interruptae aut nimis cele-
er factae sunt; 6) quum neque jodo neque mercurio
hibito factae sunt.

Therapia.

Ante omnia de prophylaxi hoc loco dicendum est.
ostitutio in nonnullis terris, exempli causa in Anglia,
elvetia itemque in multis Germaniae partibns a dis-
olina publica non satis custoditur, id quod magno-
re dolendum est. Gravissimis poenis omnis prosti-
tio a disciplina publica non custodita afficienda est
nnesque meretrices in tabellas inscriptae bis saltem
r hebdomadem a medicis et quotidie a lenis, quae
sae speculi usum cognoscere debebant, cognoscendae
nt. Hoc modo tantum fieri potest, ut infectio supra
odum aucta, praecique in magnis urbibus, comminua-
r. Praeterea morbis in universum syphiliticis occuri-
r. quum in prioribus syphilis formis hydrargyrum et
dium diligentissime adhibitum est. Prophylaxis spe-
alis cerebri morbo syphilitico correpti ita dumtaxat
ommemoranda est, ut vitandis omnibus occasionis
usis; e quibus cerebri congestiones et infirmitatis
onditiones prodeunt, eo contendum sit, ut in cerebro
yscrasia syphilitica vitetur. Quod vero attinet ad
urationem diaeteticam, imprimis prioribus temporibus
ententia, a singulis medicis hodie etiam defensa valu-
at, ex qua dyscrasia syphilitica impugnari potest
ume. Sed haec curandi methodus non solum nocet
firmis, anaemia affectis aegrotis, sed etiam robustis
onstitutionibus, quia syphilis jam per se ad infirmita-
em, faciem pallidam, anaemiam levemque cachexiam
ropensa est. Mea quidem sententia optimum est,
egrotos dyscrasia syphilitica debilitatos victu animali
iribus firmandis apto et bono vino aut cerevisia re-
reare. Frigor omnis, qui aspero aere adduci potest,

diligenter vitandus est aegrotusque cavere debet, permadescat. Semper autem ei aere puro opus es

Magni quoque momenti est, ut in congestivis acute inflammabilibus formis antiphlogosis adhibeat et quidem matura graviter localis deductio vesicato ampliis in cervicibus post aurem vel etiam in cra abraso positis (Reade auctore), quum meningitis et cephalitis apparuerunt. Ludovico Meiyero teste aeg tus celeriter convalescit, si unguento tartari stib perungitur.

Quod vero attinet, ad curationem internam eoru qui nervorum syphili affecti sunt, ill. Leberto, S mundo, Simonio. aliis 'auctoribus pathologicis, jo sales, qui o Wallace medico Dublinium importati su praecipue contra luxuries et formationes neoplastic salubrem habent vim. Quae autem curatio jodio fac ut prosit, per sex aut octo hebdomades continuau recidivis etiam minimis apparentibus, denuo incipien est. Saluberrimam quoque vim kalium jodatum h bet sed tum tantum, quum, sicut medici Franco-Ga lici commendarunt, non portionibus maximis $^1/_4$— unc. aut plus quotidie, sed portionibus crescentib datum adhibetur.

Quae curatio, cujus prosperum eventum in h clinico, illustr. Leberto duce, observavi, fere semp decem granis kalii jodati prodie incipitur raroque s perat ʒβ—Ͽjj horis XXIV interjectis.

Tum tantum, quum res postulat, drachma (ʒ quotidie adhibetur, ita ut illustr. Leberto aucto praescribendum sit ita:

Rp. Kali jodat. ʒβ
s. i.
Aq. destill. ℥vjjj
aod.
Jodi puri grjj—jjj.

MDS. Täglich 2—4 Esslöffel und darüber in stei gender Dosis zu nehmen.

Portionum quaeque in poculo vitreo dimidia e parte aquae saccharo conditae pleno aut concoction turbata infus, humuli lupuli quassiae etc. una aut plu ribus horis post coenam sumenda est. Nonnulli com mendant simul cum kalio jodato troica vel strichninun

ı, quum torpores imminent vel etiam apparuerunt. ıtrum jodatum, quod Sigmundus Vindobonensis nmendat, nihilo potius est, propterea quod stomaıs kalium jodatum non solum non recusat, sed etiam ıcoctio eo juvatur. Galligo libro suo: Suli joduro ımmonia nella cura della syfilide, annal. univers. d. d. Ottbr. 1860 et Gamberini [2]) kalii hydroiodici loco nmendant jodetum ammonii afferentes triginta sex ecies, ubi prospere cessit.

Hoc a stomacho eorum, qui viribus debilitati sunt, n recusari et praesens et portionibus minoribus . I—IV) opus esse fertur, quamobrem minores poılat sumptus.

Praecipue hoc medicamentum cum hydrargyro njunctum laudatur. Sed quia nondum occasionem bui observandi, quomodo hoc medicamentum adhiatur, non ausim sententiam ferre satisque habeo, hoc dicamentum attulisse. Prosperrime quoque cessent, ut illustr. Lebertus et Sigmundus observaverunt, lii praeparatus cum hydrargyri praeparatibus conıcti praecipue in aegrotis scrophulosis, tuberculosis, aemia affectis, praesertim quum antea mercurium non ıt adhibitum.

Hydrargyrum cum jodio conjunctum quotidie inem datur aut kalium jodatum aut natrum eodem npore intus praeter levem inunctionis curationem hibetur, Hydrargyri praeparatuum impr. hydr. muıtic. corrosivum aut hydr. jodatum flavum adhibenım est, cui medicamento formula ab illustr. Leberto mposita respondet haec:

Rp. Hydr. jodat. flav. ʒ)
Extracti Opii ℈j
Extr. Lipuirit. q. s.
ut f. Pilul. LX.
Consp. pulv. Cass. Cinnamom.

DS. Abends eine Pille zu nehmen.

Kalium jodatum cum ferro jodato (quotidie 6—9 .) commixtum, ut observavit illustr. Lebertus, in

---

*) De l'indure d'ammonium contre la syphilis constitutionelle. esse méd belge, 1860.

anaemia, cachexia scrophulosa saluberrimam quoc
habuit vim et haec conjunctio kalio jodato cum c
nae praeparatibus conjuncto longe anteponenda e
De Baerensprung multique alii medici censent, con
nua diaphoresi hydrargyri curationes efficaciores fi
quam ob rem decoctium sarsaparillae, guajaci, sass
fras magnopere praedicata sunt. Sed haec medi
menta nullam habuerunt vim ad morborum syphil
corum exitum. Neque dococta lignorum imprimis d
coctum Zittmanni secund. pharmacop. Boruss. ulla
habuerunt vim, quia plus dimidia parte aegrotoru
vim purgatoriam recusabat, nauseabat, insomnia pe
petua, gastrocatarrho pertinace vexabantur singulosq
vires deficiebant et emacrescebant. Amara et toni
eodem tempore adhibita indicata tantum sunt in ind
viduis miseris et infirmis, qui tarda malaque concoctio
utuntur.

Ferrum solum vel, prout res postulant, cum ch
nino conjunctum salubre curationis posterae medic
mentum est.

Magnam quoque utilitatem fontes aeris particula
continentes habent. In complicatione cum rheumatism
thermi sulphurosi, velut Aquae, Aquae Pannonia
(prope Vindobonam), Trentschinum, Schinznachium
thermi Pyrenaeorum montium commendandi sun
Praeterea salubrem vim habent Aquae Sextiae in Sa
baudia sitae et thermi calidi neque vero sulphuros
Leukii itemque thermi alcales Teplitzii; individuis vi
ribus debilitatis Alpium thermi prorunt, velut Aqua
Gastinenses, Ragacz aut fontes ferruginei saporis velu
Aquae Francisci, Pyrmontium, Schwalbachium. Com
plicationi scrophulosae thermi commendandi sunt, qu
bromii et jodii particulas continent. Hujus modi sun
Krankenheil, Lavey, Lavon et imprimis Kreuznachium
quocum recentissimo tempore Jastrzemb et Goczalko
witz certant.

Chloro-anaemicis utiles sunt fontes ferruginei sa
poris et aquae marinae, in quarum numero referenda
sunt Ostende, Norderney, Helgolandia, Dieppa, Mas
silia, Venetia. Viribus graviter comminutis, utile est
si res permittunt, hieme ad lacum Lemannum, in Italia
superiore aut in Franco-Galliae parte austral comme-
morari.

Quod attinet ad curationem, ubi aqua frigida adpetur, qua recentissimo tempore nonnulli in omni rporis animique pravitate uti volunt, haud dubie rvorum morborum syphiliticorum remedium non est; perimenti remedium curationis factae propterea tann est, quod ea adhibita saepe syphilis vis augetur l etiam novae syphilis formae apparent. Neque entio praetereunda est syphilisatio recentissimo temre a Boekhio Christianesi tam pertinaciter defensa celebrata absque eo remedium contra gravissimas philis formas habita. Contra eum dixerunt illustr. bertus, de Baerensprung, Biermerus, Follin, qui nes demonstraverunt, syphilisationem nullo modo elius curare quam alias curandi rationes, immunitam (Biermero teste) relativam tantum esse, quia recens rus ulcera protulisset, ubi prius nullam habuisset m, virusque ex exteris terris advectum magis intenvam habere vim quam quod nostra in terra proveat. Follino teste immunitas syphilisatione orta non rat, postea recidivis apparentibus. Faye, professor hristianensis, nihili facit Follinii sententiam, id quod nfirmat argumentis his: Virus unici naturalivia acuisiti ulceris individuum per totam vitam vel etiam us posteros inficere potest. Quae quum ita sint, turae repugnare videtur, quod, ut syphilisatores tant, idem virus, quod recta inoculationibus crebis ducitur, vim habet purificatoriam et totum organisum percurrens, eum veneno ulcerivenereo simili simul mmunitatem tribuens contra aliud contagium.

Dr. L., Parisinus, qui ipse sibi persuadere voluit e syphilisationis praestantia, viginti ulcera venerea bi injecit, quibus horrenda sibi contraxit mala. Praerea Didey septuaginta inoculationibus factis inveit, phagedaenismum et syphili constitutionalem appauisse. Experimenta autem curationis prospera a perino, Boekhio, Sigmundo, Hebra facta profecto iraculo mihi sunt. Lindwurmius Monacensis, qui xperimenta fecit parallela, ung. tart. stibiat. formas orborum syphiliticas perunguens, id quod ex parte rospere cessit, in partes eorum transiit, qui, velut ljört, Faye, Steffens, alii curationis exitus syphilisaionis e vi abducenti copiosarum diuque durantium lcerationem explicant. Sed quum in mente conside-

ratur, ut ill. Lebertus recte dicit, quam multis per lis, quam diuturnae, fastidiosae dolorosaeque curati aegroti exponantur, dum post multa ulcera ven syphilis universa omnino non sequitur, et, ubi ap ret, multo facilius, jucundius simulque tutius cu potest neque corqus multis ignominiae notis tegit, telligendum est, nunc syphilisationem tamquam met dum universam ad historiam perturbationem an humani pertinere. Num vero singulas omnibus a methodis obstinate resistentes syphilis formas ce curare possit, tempus futurum nos docebit.

Historiae morborum.

Duae paralysis species, quae delectant, e neu matibus syphiliticis cerebri nervorum ortae observat sunta Dixone*).

1) Paralysis sinistri nervi oculomotorii ejusq lateris caecitas, nervi facialis et anaesthesia nervi qui lateris dextri, paralysis musculorum mandentium ulceratio corneae dextrae observata sunt. Com mors secuta est deliria vehementia. In corpore m tuo insecando pus et ordinatum exudatum in cere basi et neuroma sinistri nervi oculomotorii dextriq nervi trigemini apparuerunt.

2) Aegrotus pertinacibus capitis doloribus affe tus erat in dextra parte itemque inflammatione oc dextri cum ptosi conjuncta, faciei anaęsthesia et par lysi musculorum mandentium in dextra parte. Mo secuta est postquam aegrotus plus uno anno ma perpessus erat. In corpore mortuo insecando ne roma nervi oculomotorii, exstinctio dextri nervi trig mini, excitata pressione neuromatis alicujus cerebr lis, apparuerunt.

Roth**) obseravit speciem jucundam gummatum i dura cerebri matre et in jecore. Aegrotus propter tu

---

*) Dixon: Two cases of paralysis fran syphilitis neuromata the intracranial nerves.
Med. Times et Gaz. Oct. 23. 1858.

**) Roth, Fr. Syphilitische Gummageschwulst der harten Hirnhau Aus der Klinik v. Prof. Bamberger. Aerztl. Intellig. Bla Nr. 327. 1859.

ores semimolles in cranio et propter vehementes
ıpitis dolores, qui praecipue noctu aegrotum vexa-
ant, in Julii nosocomitum Herbipolitanum receptus
st. Ex anamnesi cognitum est, aegrotum ante plures
nos ulcere venereo affectum fuisse. Jam tribus die-
us post quam aegrotus receptus erat, pluribus impe-
bus epilepsiae similibus, qui invicem excipiebant, et
ıcipiente infiltratione pneumonica sinistri pulmonis
fficiebatur, quae aucta mortem adduxit. In corpore
ıortuo insecando Foersterus inter alia cicatricem mag-
am in superiore pectoris parte, cicatrices ulcerum
yphiliticorum in sinistra cranii parte, in toto cranio
raeter substantiae jacturas eminentes gibbas, in osse
ontis et parietali sinistro nodos molliter assurgentes,
ui a periosto exeunt et e solida, flava, fibrosa com-
agine constant, invenit. Praeterea planitiem interio-
em cranii normalem, in dura matre, acumini antico
inistri magni cerebri hemisphaerii respondens ulcus
lanum et fixum $1/2$" diametr. invenit, quod in duram
ıatrem permanat et cum arachnoidea concretum est.
Porro copiosissimae magnaeque granulationes Paccio-
ae, cerebrum solidum, sanguinis plenum et in ejus
entricali aquae copia modica inventa sunt; praeterea
ı sinistro latere pleuro-pneumonia, jecur magnum, in
ıedia lobi dextri superficie duae tenues contractiones
icatricosae, in margine dextri lateris tres nodi rotundi
t solidi in jecoris parenchymate, quod solidum, san-
uine carens et in singulis locis pingue erat. Quod
raeter haec inventum est, non delectat.

Gummata in planitie secta rubida erant cum cro-
eis lavando consumptis locis et constabant e luxurie
ompaginis uberima cum multiplice nucleorum forma-
ione conjuucta. Inventi quoque sunt in iis singuli
oci, ubi textus cellulosi novati et nuclei pingues ari-
lique erant.

Traube in clinico suo disseruit de specie aliqua
ıemiplegiae syphiliticae, quam Munkius*) refert.

Vir quidam robustus, duodetriginta annos natus,
syphili constitûtionali affectus, vehementissimos capi-
is dolores et languorem quendam in dextro brachio

*) Munk, Phil. Hemiplegia syphilitica. Aus Traube's Klinik. — Deutsche Klinik Nr. 47. 1859.

passus est. Nocte se quenti vox obscura, torp dextri brachii perfectus doloresque capitis veheme tissimi erant; paulo post torpor dextrae extremita inferioris apparuit. Die tertio postquam eae turbati nes inceperunt, in prima demonstratione clinica aegr tus in tergo jacet vultu stupido, circumspectat men non carens, et interrogatus non respondet nisi verl „wat?" 48 arteriarum pulsus; 18 resp., facies mag rubida quam normalis erat, non item aures et labr Lingua in dextram discedit partem, oris angulus de ter profundior quam sinister, pupulae sibi pares; p ralysis extremitatum dextrarum ad fuit et sensibilit dimidiae corporis partis dextrae diminuta erat.

Traube probabiliter cognovit, embolia et ha morrhagia cerebri exclusa, focum ad molliendum a tum ex inflammatione syphilitica in sinistro hemispha rio prope corpus striatum et thalamum opticum pe dentem. Therapia fuit antiphlogistica.

Ill. Lebertus retulit syphilis cerebri speciem, qua morbi formas praeclare describit**)

Femina quaedam, viginti duos annos nata, syphi gravi affecta dolores osteocopi in membris et ingra vescentes intensivos capitis dolores cum vertigin conjunctos passa est. Postea saepius mentis suae no compos erat, corruit sequebaturque paralysis ampl brachii dextri, partis unius musculorum faciei et mo utriusque quoque extremitatis inferioris. Acies quo que oculorum inde ab initio turbata erat, sed pupu lae mobiles manserunt. Aegrotae responsa incertissima erant propterea quod semper in delirii stadio erat Erepta ei erat doloris sui declarandi potestas venter que omnia non voluntario reddidit arteriarum pulsus constabat e 60 minimis temporum punctis, modice plenus.

Verisimilis diagnosis posita erat in syphiliticos cerebri tumores. Therapia constabat ex applicatione vesicantium moxarumque in cervicibus et intus jode-tum natri datum est. Post tres menses aegrota mentis suae plane compos et paralysi plane fere curata nosocomito discessit.

**) Lebert: Klinische Ergebnisse aus dem Züricher Spitale während des Jahres 1857. Wien. med. Wochenschrift Nr. 50. 1858.

Encephalopathia syphilitica.

Guilelmus Pohl, pictor, quadraginta octo annos ıtus, die XVI. Martis h. a. in hoc clinicum receptus t et kalio jodato crescentibus portionibus adhibito iquantum ex morbo convaluit. Aegrotus interroga- s aliquid certi et perspicui respondere non potuit, ropterea quod ejus intelligentia magnopere erat tur- ıta. Ejus autem cognati edixerunt haec:

Aegrotus, qui prius saepe syphili affectus et eme superiore, ut perhibent, cutis maculis imprimis fronte infectus erat, inde ab Augusto mense supe- ore de capitis doloribus in fronte nonnunquam exa- rbescentibus queri incepit. Jam auctumno cognati emoriae imbecillitatem animique statum valde irrita- lem et facile mobilem observaverunt. Praeterea grotus ad somnum nimis propensus fuisse dicitur, d tamen ambulavit. Quibus rebus non modo non cessis sed etiam auctis neque cutis maculis deminuta ıte tres hebdomades aegrotus memoriam plane per- idit et aliena locutus est, quae autem res posterior r nonnullos tantum dies durbat.

Ante tredecim dies (ex quatuordecim in lecto erat,) ne singulari laesione data occasione torpor utriusque ctremitatis sinistrae observatus est.

Vespertino ejusdem diei tempore aegrotus lingua uoque uti non potuit ita ut ex eo tempore magno ıntum labore loqueretur neve facile intelligi posset. inguli sensus alterationes, quae cognatos gravius overunt, non praebuerunt, sed ex quatuordecim die- us aegrotus difficillime tantum glutire potuisse, fer- ır ita quidem ut, quum liquida glutire conaretur, gurgitatio ex parte existeret

S t a t u s p r a e s e n s. Die XX Martismens. puls. 00; respir. 28. Aegrotus, homo modicae staturae, fa- iem habet corruptam et in ejus fronte, in supercilio extro et imprimis in pectore cutis maculae, proriasi miles, sunt quae jam evanescere voluerunt. Oris angulus nister paulo supra tractus est. Aegrotus frontem ontrahere et utrumque oculum pariter claudere et perire potest. Visus auditusque non turbati sunt. ingua ejecta in sinistram partem leviter vergit et

crassa, pelli similis, fusca est. Extremitates debilitat[ae] sensibiles sunt. Fieri non potest, quin aegrotus n[on] solidas glutiat; liquidas vero facilius glutire pote[st]. Ad exonerandum corpus ex quatuor diebus aegrot[us] secedere non potest, quamquam ℥ VI infus. senn[ae] e ʒjj accepit et clysterizatus est.

Extremitates debilitatae manifeste respondent ele[c]tricis viribus. De doloribus in debilitatis corporis c[ru]ridiis aegrotus non queritur. Cupidus autem est cib[i]. Quaestio de pectoris organis instituta ea sana es[se] demonstravit. Cordis sonus clari sunt; abdomen pau[lo] contractum et hepar paulo superat arcum costarum.

Die XII Maji mens.; puls. 84. Aegrotus, cuj[us] torpores 10—15 granis kalii jodati pro die contine[n]ter adhibitis, certos sed tardos convalescendi progre[s]sus faciunt, catarrho bronchiali magnopere vexatu[r]. Qui quum ad jodii vim referri possit, hoc medicamen[tum] in nonnullos dies differtur.

Die XX Maji mens. Kalium jodatum rursus ad[]hibetur, quia catarrhus bronchialis plane fere cessi[t]. Aegrotus, cibi avidus, copiosum accipit victum.

Die IV Junii mens.; puls. 84. Aegrotus ambula[t], sed crus morbo affectum post se trahit. In univer[]sum omnino bene se babet. Aegrotus quotidie acci[]pit ℈j kalii jodati.

Die XV. Junii mens., puls. 84. Aegrotus quotidi[e] accipit ʒß kalii jodati optimumque cibum. Praetere[a] quotidie in horto ambulat.

Die XXVI Junii mens. aegrotus, aliquantum sa[]nus factus, ut voluit, dimissus est.

Theses.

I. Versio in caput longe praeferenda in pedes versioni.

II. Fracturae humeri optime sanantur triangulo Middeldorpfiano.

III. Palpitationes saepenumero omni cordis vitio absente exsistere possunt.

IV. Nervus vagus impedit cordis motus, non est ejus nervus motorius, ut Schiff contendit,

---